

Χαιρετισμός στην εκδήλωση προς τιμή του Ανδρέα Ζιαρτίδη

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Πρώτα από όλα θα ήθελα να συγχαρώ τους διοργανωτές αυτής της εκδήλωσης τιμής για τα 20 χρόνια από το θάνατο του Ανδρέα Ζιαρτίδη.

Με ιδιαίτερη χαρά δέχτηκα την πρόσκληση να απευθύνω σύντομο χαιρετισμό και είναι εμφανής η συγκίνηση μου γιατί αγαπούσα ιδιαίτερω τον Ανδρέα καθώς και την αγαπημένη του σύντροφο Κιούλα.

Δεν θα σας μιλήσω για το έργο και την τεράστια προσφορά του στο εργατικό κίνημα της Κύπρου γιατί για όλα αυτά θα μιλήσει ο στενός του φίλος και συνεργάτης Κώστας Θεμιστοκλέους. Χαιρετισμούς στην εκδήλωση θα απευθύνουν επίσης ο Γενικός Γραμματέας της ΠΕΟ, Πάμπης Κυρίτσης και της ΣΕΚ, Ανδρέας Μάτσας, γιατί αναμφισβήτητα η προσφορά του Ανδρέα Ζιαρτίδη στην ανάπτυξη του Εργατικού Κινήματος και στην προάσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων δεν είχε σχέση με την ιδεολογία αλλά με τον άνθρωπο.

Είχα την ευκαιρία να γνωρίσω τον Ανδρέα όταν ήμουν ακόμα νεαρό παιδί γιατί ήταν φίλος και συναγωνιστής με τους γονείς μου. Οι σχέσεις των γονιών μου με τον Ανδρέα και την αγαπημένη του σύντροφο Κιούλα φούντωσαν κατά τη διάρκεια των μεγάλων εργατικών αγώνων και απεργιών το 1947 και 1948. Στη δεκαετία του 1940, ο Ανδρέας, δεν ήταν καν 30 χρόνων, όταν ηγήθηκε του Εργατικού Συνδικαλιστικού Κινήματος στην

Κύπρο και δεν θα ξεχάσω ποτέ την ενέργεια που διέθετε και τους μαχητικούς αγώνες που έκανε για τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Εκείνο που περισσότερο με εντυπωσίαζε στον Ανδρέα ήταν το ήπιο ύφος του, ο καθαρός τρόπος σκέψης χωρίς προκαταλήψεις αλλά και η αποφασιστικότητα του για την προβολή και υπεράσπιση αυτού που θεωρούσε δίκαιο και σωστό. Για μένα δεν ήταν απλώς ένας φίλος αλλά και ένας καλός και ειλικρινής σύμβουλος. Δίχως υπερβολή μπορώ να πω ότι σε όλα τα στάδια της ζωής μου και όταν ακόμα επρόκειτο να πάρω σημαντικές αποφάσεις, θεωρούσα απαραίτητο να συζητήσω και να ανταλλάξω απόψεις με τον Ανδρέα.

Όταν το 1987 τέθηκε το θέμα υποβολής υποψηφιότητας στην Προεδρία της Δημοκρατίας, ο Ανδρέας Ζιαρτίδης με ενεθάρρυνε να προχωρήσω και να μην φοβηθώ τις δυσκολίες. Κατά τη διάρκεια της Προεδρίας συνέχισα να διατηρώ στενές σχέσεις μαζί του και συζητούσαμε τα διάφορα εργασιακά θέματα, π.χ. αναφέρομαι στην απόφαση να επιτρέψουμε εισαγωγή ξένων εργαζομένων. Πολλοί εξέφραζαν τον φόβο ότι αυτό μπορούσε να οδηγήσει σε ανεργία. Συζητώντας με τον Ανδρέα όμως διαπίστωσα ότι αυτός ο φόβος ήταν αδικαιολόγητος. Ο Ανδρέας με έπεισε ότι δεν τίθετο θέμα ανεργίας αλλά αντίθετα η εισαγωγή ξένων εργαζομένων, εφόσον ήταν μέσα σε λογικά πλαίσια, θα συνέβαλλε στην ανάπτυξη της οικονομίας και στη δημιουργία ακόμα περισσότερων δυνατοτήτων εργασίας για τους Κυπρίους εργαζομένους.

Αγαπητοί φίλοι και φίλες,

Θα ήθελα να κλείσω αυτό το σύντομο χαιρετισμό τονίζοντας ότι είμαστε όλοι εδώ σήμερα για να εκπληρώσουμε το χρέος μας προς τον Ανδρέα Ζιαρτίδη, τον άνθρωπο που αφιέρωσε όλη του τη ζωή εργαζόμενος για τα κοινά και την ανάπτυξη του Εργατικού Κινήματος. Τον άνθρωπο που μας άφησε σαν κληρονομιά ένα σημαντικό δίδαγμα, ότι ο καλύτερος τρόπος για να πετύχεις τον στόχο σου είναι να αποφεύγεις τα μεγάλα λόγια, να είσαι μετριοπαθής και να κατορθώνεις μέσα από τους αναγκαίους συμβιβασμούς να πετυχαίνεις.

6 Ιουνίου 2017.

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου - Αρχείο Ανδρέα Ζιαρτίδη